5626

女秀才傳

NỮ TÚ TÀI TRUYỆN

DỊCH VÀ IN TẠI

KIM-KHUÊ ẤN-QUÁN

HANOI — 103, Phố Hàng Bông, 103 — HANOI

In lần thứ nhì

Giá mỗi quyển 0$25

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 14377

Tuan
8° Indoch
1499

1499

HANOI

Imprimerie - Librairie "KIM KHUÊ"

1930

G.

https://tieulun.hopto.org
Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

https://tieulun.hopto.org

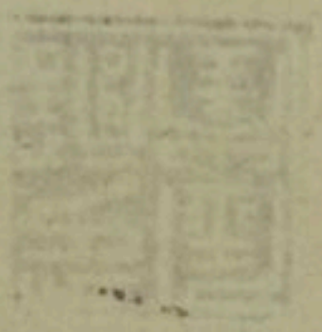

ĐẠI HỌC LUẬT HÀ NỘI
THƯ VIỆN

NỮ'-TÚ-TÀI TRUYỆN

DEPOT LÉGAL
INDOCHINE
N° 14379

Thung dung nhàn thủa khi nhàn.
Thấy trong Kim-cổ-kỳ-quan sách ngoài.
Họ Văn có nữ-tú-tài,
Con quan tham-tướng tuổi vời xuân xanh.
Vả thêm quốc sắc khuynh thành.
Đã hay nghề ngựa, lại lành nghề cung.
Trân thiếu-nữ giả anh-hùng.
Trượng-phu mấy kẻ địch cùng kém xa.
Đặt tên là ả Phi-Nga,
Huyên đường sớm vắng, còn nhà nghiêm-
Tống triều đại-trấn tư văn, [quân.
Văn-quan thời thắm, vũ-thần thời khinh.
Phi Nga có chí cây mình,
Quyết lòng nấu sử sôi kinh theo thì.
Quần chân, áo trít cài khuy.
Trá hình làm đứng nam-nhi học hành.
Cải danh hiệu ốc Tuấn-Khanh,
Lấy cha thôi mới khởi trình tòng sư.
Đêm ngày luyện tập thi thư,
Phong tư trỉnh trện, ngôn từ khoan dung.
Bạn cùng Nguỵ-Soạn, Tử-Trung,
Đua nhau trận bút, vẫy vùng kình côn.
Một phen cá vượt vũ-môn,
Ba chàng cùng chiếm khôi nguyên bảng vàng.

https://tieulun.hopto.org

Tiếng đồn giậy khắp vang giời,
Kẻ xin xửa túi, người nài nưng khăn.
Bướm giờn, ong giạo vườn xuân.
Ai hay rằng kẻ nho-nhân nữ-tài.
Ba người kinh sử giùi mài,
Mặc ai kết chỉ, mặc ai gieo cầu.
Một hôm tnanh vắng thư lâu,
Tử-Trung nói cợt trình hầu Tuấn-Khanh.
Rằng : hai ta tuổi xuân xanh,
Đồng niên, đồng cán, khoa danh cũng đồng.
Ước gì biến dịch thư hùng,
Một giai một gái vợ chồng đẹp đôi.
Soạn-Chi nghe nói mỉn cười,
Rằng ; âm dương vốn khí giời bẩm sinh.
Ví mà biến tướng cải hình,
Lấy nhau đây cũng thuận tình gả cho.
Tuấn-Khanh có ý thẹn thò.
Lệ khi ngồi đứng lõa lồ hinh dong.
Thời ta khôn nẻo đề phòng,
Giả rằng qui tỉnh Phủ-công ra về.
Nghĩ mình rằng phận nữ-nhi,
Sớm khuya bè bạn gần kề lửa hương.
Cùng nhau một chiếu một dường,
Tử-Trung. Nguỵ-Soạn hai chàng xưa nay.
Họa là có kẻ biết hay,
Thời ta sa chạy cao bay mới hào.

https://tieulun.hopto.org

Giấu mà khép nép ra vào.
Nương-long đột khởi, má đào hây hây.
Dễ mà din giữ đêm ngày,
Lửa gần rơm nữa sự này biết sao.
Đã hay rằng chẳng thế nào,
Song xem Đỗ-Tử ước ao tính tình.
Tuổi cùng thập bát xuân xanh,
Soạn-Chi nhị thập hai anh quốc tài.
Âu ta phải lấy một người,
Kết làm phu phụ đủ đôi phỉ nguyền.
Các đằng nhờ gió đưa duyên,
Song hai gã ấy sắc hiền ngang nhau.
Nào đâu đã hẳn hơn đâu,
Dễ mà kết chỉ gieo cầu cho xong.
Một tay nưng mấy quả bòng.
Thuyền-quyên thì một anh hùng thì hai.
Chẳng hay duyên phận bởi giời,
Mượn cơ tạo hóa thay nhời nhân gian.
Còn đang nghĩ nghị lo toan,
Bỗng đâu chim thước kêu dan ngoài lầu.
Càng như khêu dục cơn sầu,
Ngẩn ngơ mặt ngọc âu rầu vẻ hoa.
Nàng bèn cất mặt trông ra,
Trên cây thước đỗ xa xa vừa tầm.
Lấy tên miệng nhổ tay cầm,
Đề thơ bát tự làm giàm khấn nguyền.

https://tieulun.hopto.org

Đề rằng : phát tất ứng huyền,
Bắn con chim thước phải tên rõ ràng.
Chim bay giơi xuống học chàng,
Tử-Trung thoát thấy vội vàng ra xem.
Thấy tên cắm ở đầu chim,
Rở ra chàng mới nhận xem chữ đề.
Vô tình ai biết việc chi,
Trông sau bỗng có tùy nhi gọi về.
Cầm tên giao lại Soạn-Chi,
Rằng : tay diệu thủ tài kỳ bắn chương.
Tử-Trung từ tạ bản trường,
Theo hề hồi tỉnh lưỡng đường thông huyên.
Soạn-Chi thấy chữ đề tên,
Rằng : tay này hẳn quả nhiên đại tài.
Song hiềm một nỗi sự người,
Phi-Nga chưa rõ gái giai nhường nào.
Một mình nghĩ ngợi thấp cao,
Tuấn-Khanh thoát đã trở vào cải trang.
Lại y nam-tử đường đường,
Xăm xăm bước tới học-trường mà lo.
Thấy Soạn-Chi mặt ngẩn ngơ,
Cầm tên mà ngắm câu thơ chữ đề.
Tuấn-Khanh mới hỏi rằng thì,
Tên ai bắt được chữ gì mà coi.
Soạn-Chi rằng lúc vừa rồi,
Lấy tên bắn thước có đôi thơ đề.

https://tieulun.hopto.org

Đã nên rằng của gị kỷ,
Phi-Nga tự kỷ thực thì nữ nhân.
Song còn nghĩ ngợi phân vân,
Đàn bà chưa dễ mấy thân lành nghề.
Tuấn-Khanh rằng : giám giấu gì,
Phi-Nga tên ấy thực thì chị tôi.
Phải khi giạo cảnh hiên-mai,
Bắn con chim thước bay giơi bên này.
Sự tình trình để anh hay,
Thực tay thiếu nữ, chẳng tay anh hùng.
Soạn-chi rằng : mới lạ lùng,
Nữ-nhân tài kể đầu dòng thủ-khoa.
Hỏi thăm chị ả Phi Nga,
Xuân xanh độ mấy, mặt hoa nhường nào.
Đã tìm nơi sánh anh hào,
Hay còn cung cấm lầu cao đợi thì,
Tuấn Khanh rằng : hỏi làm chi,
Tôi thì mười tám chị thì đôi-mươi.
Hình dung thể giạng con người,
Chị tôi thì cũng như tôi khác nào.
Ngọc lành còn đợi giá cao,
Hôn nhân chưa định nơi nao kết nghi.
Phép nhà chẳng giám phi vi,
Nhìn làm chi, hỏi làm chi, hỡi chường ?
Soạn-Chi nghe nói tỏ tường,
Khác nào Lưu, Nguyễn gặp nàng tiên nhân.

https://tieulun.hopto.org

Rằng : em muốn kết Châu Trần,
Cậy anh gánh vác đỡ đần cho nên.
May mà hương lửa bén duyên,
Cũng vì mấy chữ trúc tên thơ đề.
Tuấn-Khanh rằng ; chẳng lệ gì,
Vâng nhời em sẽ thử về hỏi xem.
Liệu nhời mà nói cho êm,
May ra chị lại nghe em chớ thì.
Dù mà nên chữ vu qui,
Thời anh phải lấy vật gì đưa sang
Soạn Chi mở cháp lấy vàng,
Đưa ngay một chiếc ngọc trang báu kỳ.
Lại đề tiểu luật một thi,
Rằng đưa vi vật làm ghi tấm lòng.
Phiền anh trình đến Tướng công,
Xin qua chị ả lầu trong xem tường.
Gọi là ghi tấm lòng thường,
Hễ xem thấy của thời thương đến người.

THƠ RẰNG :

Trộm nghe danh giá động lòng nho.
Cung quế hương đưa trải mấy thu.
Tòa ngọc ra tay buông đạn sẻ,
Sông ngân nhờ dịp bắc cầu ô.

https://tieulun.hopto.org

Tuấn-Khanh xem của chịu nhời,
Tạ từ thôi mới tái hồi bản gia.
Mặt hoa luống thẹn đường hoa,
Than rằng : sự bởi giăng già trêu ngươi.
Lòng ta giắp lấy một người,
Bói tên thời lại lạc loài khác tên.
Nàng rằng than thở sự duyên,
Rằng : lòng chẳng gặp mà nên lạ lùng !
Tiếc thay cho Đỗ-Phủ-Chung,
Đồng niên vả lại oai dung đức tài.
Cùng ta muốn kết duyên hài,
Song tên thời lại ở nơi tay người.
Soạn-Chi trắc đã hẳn mười,
Sự mình chẳng lộ cho ai biết tình.
Đêm ngày tư tưởng một mình,
Tuấn-Khanh lại đến tập tành làm văn,
Soạn-Chi sẽ hỏi sự nhân,
Tuấn-Khanh rằng : sự mười phân đã đành.
Ngọc-trang em đã đệ trình,
Chị rằng : hội thí danh thành sẽ hay,
Ngọc-trang chị đã cầm tay,
Vâng nhời em mới sang đây tức thì.
Xin anh chớ lệ điều gì,
Vu-qui liền mấy vinh.qui càng mầu.
Soạn-Chi rằng chẳng bao lâu,
Nguyện xin như ý sở cầu cho cam.

https://tieulun.hopto.org

" Xin đừng ra giạ bắc nam,
Mà chê luơn ngắn, mà tham trạch giài.
Tuấn--Khanh nghe nói mỉm cười,
Trìuh rằng: hổ có đôi nơi cao giầy,
Có tiền thì hậu mới hay,
Đã giồng cây đức, ắt giầy nền nhân.
Mấy nhời gắn bó vân vân,
Đành rằng thiên địa quỉ thần chứng ta.
Còn đương trò truyện xong nga,
Bỗng nghe triếu chỉ khai khoa cầu hiền.
Soạn-Chi thoắt thấy tin truyền,
Rủ hai anh bạn điều lên kinh-kỳ.
Tuấn-Khanh có ý trở về,
Trình quan Tham-tướng xin thi kịp người,
Giậy rằng; con gái nữ hài:
Thi hương đã đỗ tú tài thì thôi.
Thôi đừng thi cử theo người
Nữa người ta biết nữ-hái thì sao ?
Thôi ta cáo bệnh mới cao,
Anh em ai biết sự nào mà nghi.
Thoắt thôi Đỗ-tử, Soạn-Chi,
Hai anh đều đến dủ dê vào tràng.
Tuấn-Khanh vâng cứ nghiêm-đường,
Giả rằng bị bệnh phi-thường cáo thi.
Hai người khi ấy ra đi,
Tới nơi đầu quyển vào thi đua tài.

https://tieulun.hopto.org

Công danh ai dễ nhường ai,
Hai chàng cùng triếm tam khôi bảng vàng.
Tiếc thay tài Tuấn-Khanh chàng,
Có thi cũng triếm bảng vàng tam khôi.
Soạn-Chi xem bảng xuân rồi,
Đinh ninh bèn nhớ đến nhời định hôn.
Về nhà Tham-tướng họ văn,
Nào hay thời vận đan truân quải người.
Phải thằng binh-đạo vô loài,
Cùng quan Tham-tướng bất hài đã lâu.
Nó làm một bản vọng tâu,
Vua đòi Tham-tướng về trầu khám tra.
Biên phong điền sản cửa nhà,
Cùng là thân thích chẳng tha một người.
Nhưng cho có một tú-tài,
Rằng chàng Công-tử là người văn nhân.
Tuấn-Khanh bèn cũng theo chân,
Theo vào trong ngục ân cần nhủ cha.
Mấy nhời sau trước thưa qua,
Mưa tuôn dọt ngọc nhuốm sa nên doành.
Rằng: xưa có gái Đề-Oanh,
Cứu cha khỏi nạn nên danh nữ tài.
Tôi nay cũng phận nữ hài,
Xin soi gương trước báo nơi đạo thường.
Nói thôi mở túi lấy vàng,
Chia cho những kẻ ngục tràng làm ân.

https://tieulun.hopto.org

Đã hay quan pháp vô thân,
Xong le giữ lấy chữ nhân làm đầu.
Khoan cho lão tướng giải sầu,
Đội ơn lượng cả các hầu ngục quan
Ngục-tránh mấy kẻ cũng ngoan,
Nghe nhời bèn để lão quan ở ngoài.
Tướng-công sẽ bảo tú tài,
Rằng: con là phận nữ hài ngây thơ.
Tiến kinh vạn lý trình đồ,
Lệ khi ấm lạnh lỗa lồ ai theo,
Nàng rằng: ngựa kỷ cung đeo,
Rừng hoang núi ngất hiểm nghèo quản du.
Miễn là Khỏi được oan vu,
Một đoàn phụ tử thiên thu yên lành.
Lậy cha con kịp khởi trình,
Về nhà khi ấy một mình lo toan.
Gọi Văn-Long đến thở than,
Rằng: bây giờ lúc dan nan hiểm nghèo.
Ta là thân gái bọt bèo,
Vì cha nên phải quyết liều mình đi.
Quan sơn nghìn dặm quản chi,
Xong hiểm thiếu kẻ nữ nhi theo đòi.
phiền người kiếm lấy một người,
Trá hình nam tử mấy người theo cùng.
Long rằng: xin cả vợ chồng,
Quẩy bầu, giắt ngựa mang cung theo hầu.

https://tieulun.hopto.org

Vợ chồng Long mới bảo nhau.
Rằng: trong nghĩa nặng ân xâu chưa đền.
Bây giờ người phải oan khiên,
Không nhưng ai có tần phiền đến ai.
Con người quốc sắc nữ tài,
Còn liều chẳng nghĩ dặm dài sông pha.
Huống chi thân kẻ chúng ta,
Minh đừng e lệ đường xa nỗi gần.
Hễ lòng ta ở có nhân,
Ắt là thiên địa đền ân sau này.
Vợ chồng Long cũng ngoan thay.
Nghe nhời chồng bảo bước ngay vào nhà.
Đổi thay quần áo đàn bà,
Mặc đồ nam tử bước ra tức thì.
Vợ chồng khi ấy cũng đi,
Tuấn-Khanh được kẻ nữ nhi theo hầu.
Đêm ngày mưa nắng giãi giầu,
Một cung một ngựa một bầu lân la.
Chẳng nề muôn dặm đường xa,
Chân đi miệng niệm Gi-đà hộ thân.
Khấn rằng; Thái-thượng-lão-quân.
Cưỡi trâu hóa phép phong vân chớ trầy
Kìa giời cao, nọ đất dầy,
Xét soi kíp giải oan này cho song.
Bèn làm văn-sớ một phong,
Khấn cầu thiên địa thổ-công linh thần.

https://tieulun.hopto.org

VĂN SỚ RẰNG:

Thành-đô Paủ, Cầm-trúc xã, tin nữ văn nhân tên la Phi-Nga: cầu khẩn cho cha, tên là: Văn-Trác, phải thằng khinh bạc, tích dĩ hiềm thù, cố ý vọng vu, phụ thân bị trốc. Thiên địa giáng phúc, kip giải oan khiên; cha được bình an, lại về tướng phủ. Trúc tiên ước cũ, cho đẹp duyên hài, khấn lạy bụt giời, thần linh chư vị. Sớ cầu như ý, sở nguyện tòng tâm, trứng thử thốn trầm, cẩn phong thượng sớ.

Cẩn phong một số vân vân,
Ngày đi tối lại nương chân khấn cầu.
Mưa tràn nắng nấu giãi giầu,
Thành đô phủ ấy đã hầu tới nơi.
Lầu Tần, quàn Sở thảnh thơi,
Tạm vào chú ngụ ở nơi nhà hàng.
Nào ngờ cách bức hoè-tường,
Trông sang thấy có một nàng Tiểu-nga.
Vẻ vang mặt mũi lừ đừ,
Long lanh mắt phượng, thẩn thơ mày ngài.
Vén mành mành liếc trông ra,
Thấy chàng len lén gót hoa đứng dình.
Người cuốc sắc kẻ khuynh thành,
Khoét tường ghé mắt bực chàng phong lư

Gầm rằng thực khách thi thư,
Dung nghi trĩnh trện, ngôn từ khoan thai
Hẳn người danh sĩ cao tài,
Đi đâu đồ đệ lạc loài tới đây.
Hay là ông Nguyệt se giây,
Giầy giun chàng đến chốn này cùng ta,
Mặt hoa ẩn bóng tường hoa,
Liếc xem thử ý người ta thế nào.
Càng nhìn càng nỗi trận giào,
Nương long thồn thức áo bào mưa tran,
Biết ai mà đặng thở than.
Ước gì đây đầy giao hoan một phòng,
Thuyền quyên đã rõ anh-hùng,
Sao anh hùng chẳng rõ lòng thuyền quyên.
Ruột tằm gan vượn nào yên.
Bồi hồi chưa định kinh quyền làm sao.
Tuấn-Khanh lập chí làm cao,
Gọi về lấy rượu đưa vào bình phong,
Chàng cùng đồ đệ thung dung.
Tạm bầy tiệc ngọc trén trung la đà,
Bỗng đâu thấy một mụ già,
Tay bưng tiểu nip đồ chà cam lê.
Trình rằng : lấy tấm lòng quê,
Nhà nàng tôi ở gần kề lân la.
Trộm nghe công-tử đường xa,
Tinh trà nên có của nhà đem sang.

https://tieulun.hopto.org

Vậy tuy bé nhỏ lạ thường,
Xong le nghĩa vi nghìn vàng trọng thay.
Tuấn-Khanh đương lúc giở say,
Rằng lòng cho khách, khách giầy đội ơn.
Từ ra sợ bảo rằng hèn,
Lấy ra chưa rõ căn nguyên nhưởng nào.
Đã hay vay mận giả đào,
Song ân này đã biết bao giờ đền.
Vả bấy nay chửa tường quen.
Nào ai biết họ tường tên bao giờ.
Mụ rằng: nàng Cảnh tiểu-Thư,
Con quan Tướng-quốc khi xưa kén chồng.
Ở cùng ông ngoại Tướng-công.
Thấy chàng trượng mạo uy dung khác thường,
Nay chàng muôn dặm đường trường,
Qua đây là trốn phố hàng hôi tanh,
Sẵn đây có của ngon lành,
Gọi là vật mọn sai hàng tôi đưa,
Gọi là ghi tấm lòng thơ,
Họa nên kim cải duyên ưa cùng người.
Tuấn-Khanh bèn chịu mỉm cười,
Mới ngâm tiếu luật thử chơi xem lòng.

THƠ RẰNG

Có lòng hậu đãi khách xa đưởng,
Mừng mặt nay xem trọng vững vàng.

Hiềm chút lạ lùng lòng chưa tỏ,
Lấy gì làm của giả ơn chàng.

Bút hoa tay thảo cẩn phòng,
Gửi nhời mụ lão tạ lòng ân nhân.
Lĩnh nhời mụ lão ra xân,
Gọi hầu bèn hỏi vàn vân mọi nhời.
Văn-Long mách bảo giạch giòi,
Rằng chàng Công-Tử tú-tài họ Văn.
Chưa đâu xứng kết hôn nhân,
Cớ sao mụ nói ân cần làm chi.
Nghe nhời mụ lão rở về,
Mấy nhời bộc bạch dâng thơ cho nàng.
Nàng từ xem thấy thơ chàng,
Đã say trượng mạo lại tường họ tên.
Bỗng đâu như trất lửa phiền,
Bèn đề một bức thi tiên họa vần.

THƠ RẰNG

Trộm nghe Công-tử giạo qua đường,
Mừng mặt nay xem trọng ngỡ vàng.
Vậy có chút lòng đưa lễ mọn,
Xin thương đừng tiếng giả ân nàng.

https://tieulun.hopto.org

Giực già đem đến lang-quân,
Cứ nhời thưa thốt ân cần cho thông.
Nàng bèn vào gửi Phú-ông,
Rằng ; tôi thấy gã con giòng họ Văn.
Thực là tài-tử văn-nhân,
Hình dung trượng mạo mười phần chỉnh tề.
Chú bện tiểu-diếm tạm thì,
Lòng tôi cũng muốn kết nghi hợp duyên.
Đã tra tường họ tường tên.
Giám trình ông dậy có nên chăng là ?
Phú-ông tính khí thực thà,
Rằng xưa con nguyện ông đà nhớ đây.
Bây giờ lại đẹp duyên này,
Gọi hề lấy án ông nay ra mừng.
Tuấn-Khanh đương tiệc tưng bừng,
Đã nghe tin nhạn bay chừng tới nơi.
Mụ già len lén trình nhời,
Rằng thơ này của cô tôi trong lầu.
Giậy tôi đem đến đứa hầu,
Nguyện xin quân-tử hảo cầu kết duyên,
Chàng bèn mở bức vân-tiên,
Thảo thôi minh lại ngợi khen rằng tài.
Tiếc thay nàng cũng một loài,
Trượng-phu mà kết duyên hài đẹp đôi.
Lặng ra sợ bảo rằng tồi,
Chê ra lại sợ người cười. hẹp dong.

https://tieulun.hopto.org

Phải tìm quỉ kế mới xong.
Rằng ta đã đội ơn lòng xiết bao.
May chân bước tới nguồn đào,
Giáng-Hương, Từ-Thức dễ nào gặp tiên.
Lửa gần hương muốn bén duyên,
Anh-hùng nỡ phụ thuyền quyên giấy giuồng
Sợ rằng đã có tao khang,
Mới hay bất khả hạ đường biết sao.
Mụ rằng: thục nữ anh hào,
Làm chi e lệ thấp cao giấy giuồng
Nguyền xưa nàng đã tỏ tường,
Mới đem duyên kết cùng chàng không đâu.
Nỡ nào giuồng giấy tủi nhau,
Nơi sao khẩu nguyện nơi cầu lại vòng.
Mụ còn năn nỉ chưa xong,
Trông ra đã thấy phú ông bước gần
Tuổi vừa thất thập ngoại tuần,
Pho' pho' tóc bạc, soăn soăn giâu ròng.
Đến chào chàng Tiểu-tướng-công,
Mừng rằng hạnh ngộ trong phùng đến đây
Già còn cháu gái tho' ngây.
Là con Cảnh tướng-quốc nãy ở cùng.
Bồ côi vả giữ con giòng.
Theo đòi kim chỉ nữ công kịp người.
Chưa nơi nào đẹp duyên hài.
Mặc lòng lấy nó trọn ngày hợp duyên.

https://tieulun.hopto.org

Thấy c'àng Công-tử sĩ hiền,
Giám xin hạ cố tòng quyền nên chăng?
Tuấn Khanh bèn mới thưa rằng:
Đội o'n quốc-lão xem bằng thái-so'n.
Đoái th.ro'ng đ n kẻ sĩ hàn,
Chăng so ho'n thiệt, chẳng bàn trọng khinh.
Xong nàng giòng giõi tướng khanh,
Đã khuynh quốc sắc lại tranh nữ tài.
Tôi là vũ tướng nhi hài,
Hổ thân it ch ữ phải mài cung đao.
Giám đâu đọ khách lầu cao,
Bao giờ đai bạc cầm bào sẽ hay
Vả còn nghiêm phụ khi nay
Mắc oan còn phải tìm bài giải oan
Giám xin lậy đứng tôn nhân,
Xét tình cho kẻ sĩ hàn đội ơn,
Lão ông nghe nói căn nguyên,
Khen rằng thực kẻ sĩ hàn hiếu trung.
Giỗ người người chẳng nghe cùng,
Về không thời sợ mất lòng cháu ta.
Âu là già giụng mưu gia,
Tìm nhời phương tiện ắt là phải nghe.
Nhủ rằng ngọc diệp kim chi,
Lứa đôi xem cũng phải thì lứa đôi.
Nghe già chàng hãi chịu nhời.
Gửi qua nghiêm phụ để người được hay.

https://tieulun.hopto.org

Việc rồi chàng rở về đây,
Lễ nghênh hôn ấy già nay biện giùng.
Thấy nhời lão tướng gạn gùng,
Chàng bèn xẩy nhớ Tử-Trung bạn hiền.
Còn không chưa định nhân duyên,
Bèn toan một chước tạm quyền dả danh,
Rằng : ân lão tướng hậu tình,
Đoái thương đến kẻ lữ hành tha hươ'ng.
Giậy n ời phươ'ng tiện đôi đường.
Vâng nhời kẻo bận lòng vàng nặng thươ'ng.
Trong mìn cồi lấy ngọc-t ang,
Tay giâng rằng chút vật thường làm tin.
Gọi là tiểu lễ lòng quyền,
Cho người đành gia tôi xin khỏi trình.
Nguyện cho vạn sự giai thành,
Thời tôi sẽ biện vấn danh lễ thường.
Phú-ông lĩnh lấy ngọc trang,
Đưa về lại phó cho nàng Tiểu-Thư.
Nàng vân; lĩnh lấy bấy gi ,
Như kho'i bể ái, như khua co'n sầu.
Lão-ông bèn rở về lầu.
Truyền làm tiệc rượu mừng hầu Tân-lang.
Gọi là lễ tiễn lên đường,
Phó kinh thành sự thời chàng hồi quy.
Tiệc rồi từ tạ ra đi,
Buộc yên cột ngựa hai bề theo sau.

https://tieulun.hopto.org

Thảnh tho'i tho' túi rượu bầu,
Thẳng giong dặm liễu vó câu bước giồi.
Gập ghềnh cách chở giang san.
Kìa non thứu-lĩnh, nọ ngàn tươ'ng-dươ'ng.
Xa sôi muôn dặm đường trường
Tuấn-Khanh thoắt đã tới phươ'ng kinh-kỳ.
Tìm anh Đỗ Tử Soạn-Chi,
Trước mừng sau nữa hoan hủy giải oan.
Tử-Trung thoắt thấy ngọc nhan,
Chân hài rở gót miệng khoan khoan chào
Rằng : xin quý hữu tạm vào,
Tha hươ'ng ngộ cố biết bao là mừng.
Hai người trò truyện tưng bừng,
Kẻ vui cố hữu, người mừng tân quan.
Cùng nhau đồng tịch đồng bàn,
Tuấn-Khanh hỏi Ngụy tôn nhan đâu giả,
Tử-Trung bèn mới kể bầy,
Rằng : anh Ngụy-Soạn từ ngày thấy tên,
Bảng vàng triếm được khôi nguyên,
Thẳng giong xe ngựa về miền bên anh.
Tuấn-Khanh nghe rõ chân tình,
Làm thinh kẻo lộ sự mình hở han.
Rằng: tôi muôn dặm đường trường.
Hành đồ chẳng gặp Ngụy chàng vinh quy.
May còn quý hữu đấy thì
Thương em xin nặng lòng vì phụ thân.

https://tieulun.hopto.org

Tuấn-Khanh kể hết vân vân,
Tử-Trung nghe rõ ân cần duyên do.
Hỏi rằng phải kẻ oán thù,
Cho tôn-bá phải oan tù gian nan.
Anh thời làm một biểu văn,
Để tôi tâu đến thánh quân cửu trùng.
Thiên triều khi ngự thung dung,
Xin soi chăng để oan vòng kẻ ngay.
Tôi xin gắng sức việc này,
Gọi là kẻ mỏng người dầy đỡ nhau.
Tuấn-Khanh mới giải mạch sầu,
Bèn làm sớ tấu đệ hầu quan-nhân.
Tử Trung xem hết vân vân,
Cân đai áo mũ giời chân tức thì.
Tuấn-Khanh mới bảo tùy-nhi,
Đi chơi cho biết Kinh-kỳ tẻ vui.
Mảng còn xem ngắm mọi nơi,
Tâu rồi Trung đã gót giời chủ gia.
Nhác trông bên góc chiếu hoa,
Tiểu hàm bỏ ngỏ người đà vắng tanh.
Đến liền xem của Tuấn-Khanh,
Giở ra thấy sớ tính danh nữ-hài.
Khen rằng thực đứng nữ-tài,
Bấy nay ai biết rằng ai là gì.
Trung bèn lấy sớ dấu đi,
Tiểu hàm lại để như y ai ngờ.

https://tieulun.hopto.org

Nực cười tư tưởng ngồi chờ.
Tuấn-Khanh đâu đã ngẩn ngơ rở về.
Tử-Trung rằng hội giai kỳ,
Giắt tay cười mãi ngồi kề với nhau.
Rằng anh em đã bấy lâu
Bây giờ đã phỉ sở cầu từ đây.
Tuấn-Khanh bất ý nào hay,
Gẫm mình mình lại ngại thay sự mình.
Gẫm khi cử động dòm hành.
Thời ta giữ chẳng lộ hình khi nao.
Khác chăng một chút má đào,
Nương lòng song đã cao cao vừa tầy.
Vì mà chàng có biết hay,
Lả lơi thời đã đến nay còn gì?
Vậy nên phải nói lảng đi,
Việc chi qui hữu cười chê giấy giuồng.
Tử-Trung gọi hỡi mạnh chàng.
Ai ngờ công-tử là nàng nữ nhàn.
Khi xưa đã thấu sự chân,
Ước gì biến dịch châu trần một khi.
Mới hay nhân nguyện thiên tùy,
Lọ là dòi hỏi làm chi nữa mà,
Tuấn-Khanh đã tỏ bệnh tà,
Phải thày diệu thủ phép loa khôn dành.
Nhưng mình chưa biết sự mình,
Hãy còn khép nép giạng mình như không.

https://tieulun.hopto.org

Sớ trong tay áo Tử-Trung.
Giở ra hỏi chữ cẩn phong ai đề
Của này giấu tích còn ghi
Há không giấu tích mà phi bạn này.
Tuấn-Khanh lỏ mặt tía mày,
Nương long giộn giật rở hài giời chân.
Hình như phải điều tất quần,
Lạ lùng khôn nẻo ẩn thân náu hình.
Nghĩ mình tủi sót phận mình,
Giám xin bầy thực chân tình biết sao.
Lạy nào xin chớ ngại nào,
Hãy khoan khoan để má đào gửi thân.
Ngửa trông bể ái nguồn ân,
Xong thời đã chót định thân cùng người.
Lòng tôi ái sắc tham tài,
Hai anh quyết lấy một người kết duyên.
Ngựa nào gác được hai yên,
Cho nên tôi phải gửi nguyền bói tên.
Bắn chim vừa thuở ứng huyền,
Ai hầu bắt được thời nên vợ chồng.
Phải tay Nguỵ-Soạn anh hùng
Được tên lại viết thư phong ngọc lành.
Chữ rằng : tòng nhất bất canh,
Chăng thì giám tiếc tiện hình này đâu.
Trung rằng : báo ứng nhuộm mầu,
Lặng nghe ta kể trước sau cho tường.

https://tieulun.hopto.org

Nguyền xưa ở trốn học đường,
Rõ tên đầu tước thực chàng Tử-Trung
Mới hay thiên đạo chí công,
Bây giờ lại tỏ hình dung rõ ràng.
Giữ tên hạ thủ vi cường,
Ngọc này sẵn đợi ngọc trang chăng là.
Chàng rằng phảng phất gần xa,
Nghĩ lâu thời lại nhớ ra rõ ràng.
Đề thơ chim thước bay sang,
Phát tất ứng huyền, tự ký Nga-phi.
Tuấn-Khanh rằng: mới gị kỳ,
Thế mà anh Nguy-Soạn-Cui nhận càn.
Chàng rằng: thiên vận tuần hoàn,
Kẻo kêu rằng chịu, kẻo van rằng đừng,
Giục lòng hương lửa tưng bừng,
Tạm quyền Nguyệt-lão xích thằng xe giây.
Giăng giăng gió gió mây mây,
Kẻ yêu quốc sắc người say văn tài.
Duyên xâu sánh mấy giời giài,
Bõ công đăng hỏa dùi mài xưa nay.
Bỗng đâu giun giủi đến dây,
Tưởng rằng cố hữu ai hay duyên hài.
Trượng-phu thiệt kính anh tài,
Thuyền-quyên dẫu đứng van hoài chẳng tha.
Vén cành âu hẳn hái hoa,
Khỏi lần mượn gịa nàng Ba bước vào.

https://tieulun.hopto.org

Chàng liền cởi áo cẩm bào,
Thuyền-quyên sánh mới anh hào giao hoan
Trướng loan ngang ngửa gối loan,
Thắm duyên Thần nữ, phỉ nguyền Tương-quân
Vui vầy bể ái nguồn ân,
Mưa tuôn lĩnh Sở, mây vần ngàn Tương.
Khắc giờ hơn nợ nghìn vàng,
Say sưa vẻ nguyệt, mơ màng giấc mai.
Cùng nhau đã phỉ duyên hài,
Nàng bèn năn nỉ trình nhời vân vân :
Thiếp nay là phận nữ nhân,
Một thân đã phó lang quân cầm quyền.
Song tôi nghĩ ngợi chưa yên,
Soạn-Chi đã chót nhận tên phải nhầm.
Ta nay đã hợp sắt cầm,
Ắt chàng-Ngụy Soạn tủi thầm không đâu,
Tôi xin toan một chước mầu,
Tích xưa dĩ mã dịch ngưu hay là.
Nguyên tôi ngày trước đi qua,
Nghỉ Thành-đô phủ gần nhà phú-ông.
Thấy nàng thục-nữ hình dung,
Trầm ngư lạc nhạn tuyệt vòng trần gian.
Con Cảnh-tướng-quốc ở quan,
Thấy tôi muốn kết phượng loan duyên lành.
Tôi đà làm chước từ hành,
Xong nàng chỉ quyết một tình khăng khăng.

https://tieulun.hopto.org

Vậy tôi phải lấy ngọc trang,
Mượn đồ chàng Nguỵ đưa sang tức thì.
Gọi là lễ mọn xa chi,
Giắp danh để kết duyên nghì đủ đôi.
Kẻo tôi đã trót chịu nhời,
Bởi tên thấy ở tay người biết sao.
Ai ngờ thiên võng nan đào,
Giầy giun thiếp bỗng tìm vào tới đây.
Ơn chàng thương đến hậu thay,
Muốn đem nàng ấy về tay Nguỵ chàng.
Khác nào vàng lại đổi vàng,
Kẻ về bên ấy người sang bên này.
Tử-Trung nghe nói mừng thay,
Rằng : thời diệu kế ta nay bằng lòng.
Còn đi xem việc Tham-công.
Hôm qua đã tấu cửu-trùng ngự coi.
Phán quan lạ hộ tra rồi,
Ta đi xem thử thương tài làm sao.
Tử-Trung bèn tới đài-cao,
Gặp quan Lại-bộ vừa vào tấu tri.
Tâu lương, Tham-tướng lão kỳ,
Sai ra trọng trấn biên thùy an dân.
Thắng binh-đạo ở bất nhân,
Mưu đồ phản kẻ trung thần oan khiên.
Tội thắng binh-đạo đương nhiên,
Đem đầy Đông-hải mười niên sẽ về.

https://tieulun.hopto.org

Họ Văn phủ nội vật gì,
Phó hoàn Tham-tướng lĩnh về phủ trung.
Lại sai trọng trấn đồng nhung,
Truyền quân án-viện cứ công phụng hành.
Tử-Trung nghe rõ phân minh,
Vợ chồng xắm xửa khởi trình vinh qui.
Nhà quan Tham tướng đã về,
Ngoài dinh Nguỵ-Soạn trực kề dọi tiu,
Tưởng rằng về đến thì nên,
Chẳng ngờ đã phỗ g tay trên nực cười.
Tổ tôm kia mới bất tài,
Thập thành ngồi đợi một hai lấy tiền.
Tuấn Khanh việc rõ tòng quyền,
Đổi thay quần áo như in một ngày.
Đến mừng Nguỵ-Soạn trình bầ ,
Rằng em cam chịu ỗi này biết sao.
Nghe tin anh đỗ bảng-cao,
Vội mừng kể đã biết bao là mừng.
Cho cam lạn xuối pha rừng,
Thần-kinh chỏ nẻo tách trừng thăm tin.
Đành hay có trí thì nên,
Khoa nguyên mừng mới nhân duyên phải thì.
Chữ rằng: thiên tải thất kỳ,
Lọ gieo lá thắm, lọ xe chỉ hồng.
Nay mừng gặp hội Kỳ phúng,
Giám xin tạm chú thung dung mấy ngày.

https://tieulun.hopto.org

Em về trình bạch trình bầy,
Gửi qua nghiêm-phụ người hay sự lòng
Nàng bèn vào lậy tướng-công
Nỗi niềm gia sự thủy chung tự tình.
Rằng: tôi nhân việc tại kinh,
Một mình mình biết sự mình ai hay.
Bởi trung văn-sớ cầm tay,
Tiện khi cầu khấn đêm ngày cho cha.
Bỗng quên bỏ ngỏ hòm ra,
Tử-Trung xem thấy biết là nữ nhân.
Lộ tình vả nặng niềm ân,
Cho nên chàng ép hôn nhân đã thành.
Lạy cha xin thú thực tình,
Chẳng say hoa nguyệt mà khinh phép nhà.
Tướng công mừng rỡ thay là,
Rằng: thời gái giả ân cha mấy tài.
Mừng con đã đẹp duyên hài,
Việc gì bởi phận tại giời xui ru.
Cớ sao thấy gã tân khoa,
Ngựa xe đến trực bên nhà đã lâu.
Ngày xưa có thấy vào hầu,
Hỏi han xem ý ra vào giắp danh.
Cha thời giả cách vô tình,
Khách thời vốn gia đình ninh một lòng.
Vắng con cha chẳng chuyện cùng,
Bây giờ đã vậy khách mong nói gì.

https://tieulun.hopto.org

Nàng bèn thưa thốt vân vi,
Bói tên chàng Nguy toan khi lận sòng.
Được tên là Đỗ-Tử-Trung,
Con đà tra thực thủy chung rõ ràng.
Trình qua nghiêm phụ, được tường,
Soạn-chi đến quán trào chàng Tử-Trung.
Rằng tôi thấy sự lạ lùng,
Cho nên tôi đến trình cùng qui huynh.
Nguyên tôi giao mới Tuấn-Khanh,
Chị chàng tôi đã giáp danh Tấn Tần,
Giao rằng triếm được bảng xuân,
Rở về rồi sẽ hôn nhân kết nguyền.
Nay tôi đã triếm khôi nguyên,
Cứ nhời giao ước cho nên tới hầu.
Ngỡ là như ý sở cầu,
Ai ngờ biến cải ra mầu bạc đen.
Nỡ nào ở thế cho nên,
Nhẹ bên đai ấn, nặng bên má hồng.
Thuyền-quyên nỡ phụ anh-hùng,
Để anh-hùng luống trốc mòng thuyền quyên.
Phiền anh gắng sức một phen,
Gửi qua tham-tướng có nên chăng trường.
Thấy nhời chân thực khá thương,
Tử-Trung mới bảo rõ ràng cho hay.
Rằng trong tình nghĩa xưa nay,
Há rằng mới có một nay du mà,

https://tieulun.hopto.org

Lần lần năm đã kể ba,
Kể hình nam-tử thực là nữ-nhân.
Bởi trang đẻ lộ sớ văn,
Cho tôi mới biết ân cần hỏi tra
Nàng bèn sự thực nói ra,
Cùng tôi nhởi đã giao hòa kết duyên.
Mấy hay thành sự tại thiên,
Mộ nhởi nói cợt mà nên vợ chồng.
Nàng thời đã vẹn chữ lòng,
Chị thời chẳng có anh lòng làm chi?
Rõ ràng còn có giấu gì,
Anh em là nghĩa l n-ch bạn vàng.
Soạn-Chi nghe nói bàng hoàng,
Giục hề sắm sửa lên đường hồi gia.
Giận rằng xa kẻ lân-bà,
Soạn Chi nghĩ lại tưởng mà hổ ngươi.
Tìm nhởi chữa thẹn đỡ thời,
Một ngày mắc tếng muôn đời tạc bia
Thế gian họa hổ họa bi,
Tri nhân, tri diện, ai hề tri tâm.
Sự này ta đã t ót nhầm,
Vậy bèn kể lể nghĩ thầm xưa sau
Sắc tài ai kém ai đâu,
Giủi may tại phận dễ hầu biết sao,
Sắt cầm duyên những ước ao,
Lượng công trình kể biết bao công trình.

https://tieulun.hopto.org

Vô tình thay khác vô tình,
Nỡ đem lòng bạc mà khinh nghĩa vàng.
Thấy nhời than thở cũng thương,
Tử-Trung mới bảo Ngụy chàng cho hay.
Đã nên may khéo là may,
Lễ nghênh hôn đã đặt bầy vừa xong.
Phiền anh vào gửi tướng-công,
Cho vào làm lễ cúc cung từ đường,
Tiệc rồi em lẻn lên đường.
Thời anh sắm xửa vinh hương cũng vừa,
Soạn-Chi mặt mũi ngẩn ngơ,
Đười-ươi giữ ống hững hờ sinh sao.
Chẳng đi ra ý làm cao,
Đi thời con mặt mũi nào mà đi.
Thôi thôi ở cũng mà chi
Nhời rằng chữ Vị là vì quản bao.
Gọi về sắm xửa cho tao,
Vấn câu đai cước cẩm bào nghiêm trang.
Bèn vào văn-tướng từ đường
Cứ trong hôn lễ phải hương khấn cầu.
Nguyện xin báo ứng nhiệm mầu,
Họ Văn họ Đỗ hôn nhân thọ tràng.
Tướng-công mở tiệc giữ giàng,
Khuyên mời tân khách họ hàng no say.
Đương cơn tiệc ngọc vui vầy,
Tráp giầu nàng mới sắp bầy đưa ra.

https://tieulun.hopto.org

Lễ mừng hai họ gần xa,
Rồi nàng lại rở gót hoa về phòng.
Vợ chồng vào lễ Tướng-công,
Ta cùng Nguỵ-Soạn giãi lòng vân vi.
Nàng Ba là nghĩa lan-chi,
Phiền anh tạm chú đợi thì sẽ hay.
Để tôi tuyển trạch được ngày,
Cùng nhau ta sẽ vui vầy vinh hương.
Soạn-Chi ngồi lặng tư lương,
Ra triều y có bẽ bàng lắm thay.
Giờ lâu Soạn mới thưa bầy,
Trinh rằng đợi một vài ngày thời vâng.
Vợ chồng Đỗ-Thị về phòng,
Sắm xanh đồ đệ Tử trung lên đàng.
Vó câu khoan bước dặm trường,
Trỏ Thành-đô phủ chốn hàng ngày xưa.
Mong cho thấy mặt Tiểu-Thư,
Nạp nghênh hôn lễ ta đưa nàng về.
Gả cho anh Nguỵ Soạn-Chi,
Cùng nhau ta sẽ lưỡng qui nhất đoàn.
Những mong than thở sự duyên,
Thành đô phủ ấy gần miền tới nơi.
Bỗng nghe tiếng nhạc vang giời,
Giục lòng thiếu-nữ viễn hoài nhớ mong
Vội mừng ngỡ Tiểu-tướng-công,
Nào ngờ Đỗ-Tử vào trong Sảnh-đường.

https://tieulun.hopto.org

Phú ông sắm sửa vội vàng,
Ra hầu quí khách chưa tường duyên do
Tôi là gia lão hèn ngu,
Việc gì xin chỉ giáo cho mừng lòng.
Bây giờ chàng Đỗ-tử-Trung,
Khuyên mời quan lão tướng-công cùng ngồi.
Cho tôi trình gửi vài nhời,
Có tin hỉ sự vậy vui hay là!
Rằng anh Nguỵ-Soạn thám-hoa,
Đồng-song vả lại đồng khoa bảng vàng,
Ngày xưa có gửi ngọc-trang,
Vốn đem duyên kết cùng nàng Tiểu-Thư
Lễ nghênh hôn cậy tôi đưa,
Trình quan lão-tướng trọn giờ lên xe.
Mấy nhời lão-tướng ngồi nghe,
Rằng tôi tuổi tác hàn vi phạp tài.
Có con cháu gái nữ-hài,
Nguyên xưa đã kết tú tài họ Văn.
Chàng còn giở việc nghiêm quân.
Cho nên chưa định hôn nhân đưa về
Gửi trình nhời thực lòng quê,
Còn không lão giám tiếc chi nói càn.
Tử Trung rằng: vốn ngọc-trang,
Tuấn-Khanh đã đổi cho chàng Soạn-Chi
Họ Văn đã vẹn vu-qui,
Lại làm một bức thư đưa rõ ràng.

https://tieulun.hopto.org

Phiền già đưa đến cho nàng.
Nhận xem tự giạng mới tường sự duyên.
Nàng nhìn trong bức thư tiên,
Bài thơ thì tả quả nhiên của mình.
Xong hiềm một nỗi Tuấn-Khanh,
Bấy lâu bỗng vắng phong thanh cá nhàn
Ước nào thấy mặt tiểu-quan,
Cho căm công số hồng nhan đợi chờ.
Quải người thay mấy ông tơ,
Xe duyên trễnh mảng thẫn thờ niềm đơn.
Ước gì rõ được căn nguyên,
Thắm phai cho biết. bạc đen cho tường.
Nhân sao triếm nhận ngọc-trang,
Xưa nay ai biết Nguỵ chàng là ai.
Giầy chi những sự trái tai,
Thiếu duyên chẳng lọ vật nài ép duyên.
Vì mà ỷ thế cậy quyền,
Đã đành bích thủy hoàng-tuyền thấy ai.
Phiền ông ra gửi lậy người,
Phú ông lại cứ như nhời trình qua.
Tử-Trung thấy nói thiết tha,
Sai quân về đón hầu bà tới đây.
Giẫn cho rõ khúc nhôi này,
Trước sau minh bạch rõ ràng mới xong.
Nàng vâng lĩnh mệnh thẳng giong,
Lên xe bèn tới phú-ông sảnh-đường.

https://tieulun.hopto.org

Nực cười thay Cảnh-thư-Nương,
Nhác trông xa ngỡ em chàng Tuấn-Khanh.
Ghé nom trong bức mành-mành,
Nhìn xem nhan sắc giạng hình như in.
Nghĩ rằng nàng tới đem tin,
Ắt là ta hẳn phỉ nguyền từ đây.
Vội vàng bèn rở gót giầy,
Mời rằng nương tử vào nay trong phò g.
Ong mừng bướm, bướm mừng ong,
Kẻ mong tin nhạn, người trông thư truyền.
Hỏi thăm công tử bình yên,
Đến đây công-tử hàn huyên việc gì.
Tuấn-Khanh rằng phận nữ-nhi:
Chấp kinh, quyền cũng phải tùy mấy thông
Tôi đà phận đẹp cười rồng,
Muốn cho nàng cũng chữ đồng vinh hoa,
Thực là ngày trước đi qua,
Trả hình nam tử nay ta rõ ràng.
Bởi chưng có việc nghiêm-đường,
Cải trang cho tiện đường trường sông pha
Nay tôi đã vẹn thất gia,
Phu quân là trạng tân khoa nhà ngoài.
Còn tràng Nguy-Soạn quốc tài,
Chưa nơi nào đẹp duyên hài xứng cân.
Thấy nàng đáng giá phu nhân,
Cho nên tâm sự ân cần đem sang.

https://tieulun.hopto.org

Vốn ngày xưa chiếc ngọc trang,
Thực là của Ngụy-Tuấn chàng vấn vanh.
Bởi tôi ngày trước trá hình,
Nên bây giờ phải thân hành thưa qua.
Nàng bèn sắm sửa bước ra,
Trào quan hoàng bảng tân khoa lấy lòng.
Rở vào lạy tạ phú ông,
Chị em ta cũng điều cùng vinh qui.
Mấy nhời nàng Cảnh ngồi nghe,
Nghĩ rằng chưa tỏ Soạn-Chi giạng hình.
Nhưng mà khoa mục tướng khanh,
Có hình thời mới có danh ắt là.
Nàng bèn minh bạch trình qua,
Phú-ông nghe nói lòng hòa mừng thay.
Truyền làm tiệc ngọc vui vầy,
Lễ nghênh hôn cũng đặt bầy nghiêm trang
Nàng vào bái tạ từ đường,
Lậy ông thôi mới mời chàng Tử-Trung,
Tiệc rồi đồ đệ thung dung,
Xe xe ngựa ngựa thẳng giong lên đường.
Vui chân chẳng ngại dặm tràng,
Đến nơi gia tướng Ngụy chàng tân nhân
Nhìn xem quốc sắc mười phân,
Nghĩ rằng khách cũng là xuân càng mầu.
Mừng lòng đã thỏa sở cầu,
Người xe chỉ thắm ta khâu nệm vàng.

https://tieulun.hopto.org

Xong xong anh yến phượng hoàng,
Cùng nhau mở tiệc lên đường vinh qui.
Tiệc bầy hồng nhạn tứ vi,
Họ hàng thân thích hả hê vui vầy.
Xướng ca đàn hát ba ngày,
Tiệc rồi ai nấy chia tay ra về.
Tử-Trung mới hỏi Soạn-Chi,
Ngọc-trang đã hợp nào thì trúc-tiên?
Giao hoan cho phỉ sở nguyền,
Các tùy ký tiện mới yên gia này.
Trúc-tiên Soạn mới cầm tay,
Vâng nhời bèn mới đưa ngay giả chàng.
Giao rằng bốn họ vinh xương.
Có người khoa mục, có hàng thục-nhân.
Đời đời xuân lại thêm xuân,
Giỗi truyền Đỗ, Nguỵ, Cảnh, Văn bốn nhà.
Truyện này dù thực dù ngoa,
Cứ trong tiểu thuyết diễn mà chép chơi.
Miễn là nhầm lỗi theo nhời,
Chẳng ca bạch-tuyết chẳng tài thanh liên.
Ít nhiều trắp trảnh một thiên,
Ai chê mặc ý, ai khen mặc lòng.
Giỗi truyền lức lộ miền hồng,
Kiêm toàn bách phúc hưởng đồng thiên xuân.

CHUNG

https://tieulun.hopto.org

https://tieulun.hopto.org

https://tieulun.hopto.org

Deux exemplaires lui ont été transcrit en quốc ngữ et publié par l'Imprimerie Trung Bắc tân văn de 2e édition en 1930.

Sortie 2.000 ex. de dépôt légal.

Hanoi, le 9 octobre 1930

Le Directeur et Pg

https://tieulun.hopto.org